

Je zult maar een kerstboom zijn

De flauwe zonnestrallen van de winterzon vielen over mijn gezicht, met wijd opengesperde armen stond ik van deze zachte decemberdag te genieten, tot ik plots brutaal werd omarmd.

Random mij werd er een put gegraven. In sneltempo zag ik een schop in en uit het zand glijden. Paniek sloeg mij om het hart, stel dat de scherpe punt van dat gevaarlijk gereedschap in mijn tenen werd gestoken.

Wooh... ik werd in alle hevigheid door elkaar geschud, zodoende verloor ik bijna mijn evenwicht. Ik voelde een pijnlijke greep rond mijn benen klemmen, voor ik het goed en wel besepte werd er een groen vangnet over mijn lichaam getrokken.

Poeh... Gelukkig zaten er gaatjes in zodat ik nog kon ademen. Met bruto geweld en een pijnlijke stomp in mijn zij werd ik bij de anderen in de open laadbak van een bestelwagen gesmeten.

Naast mij hoorde ik een hard en oorverdovend gehuil. Ik kijk naar de dame aan mijn rechterzijde en schrok. Oei, oei, haar hadden ze niet met zachte hand aangepakt, waar ik nu naar keek was pure verminking. Ik sloot mijn ogen, mijn hart kromp ineen. Bij het weer openen van mijn ogen viel mijn blik op een kleine en al op leeftijd gekomen dame. Zij was er ook slecht aan toe, zelfs zo erg dat ik vreesde om haar leven en gelijk kreeg ik wanneer ik het bericht opving van de leveranciers hoe ze de oude vrouw zo dadelijk ergens gingen dumpen, om haar daar voor dood achter te laten. Ik zweeg wijselijk en zat de rit gewoon uit.

Bij de verkoper aangekomen werden we allemaal op een rij gezet, door middel van een scherp mes werden we in een snelle en heftige beweging ontdaan van ons groen, lelijk net.

Daaropvolgend gleden er een paar grote en ruwe handen rond mijn keel, tilden mij van de grond en slingerden mij met een forse zwier een meter verderop de grond op. Bij het neerkomen kromp ik in elkaar van de pijn, maar door de gekregen stamp in mijn buik veerde ik evensnel weer rechtop.

Een minuut later stond ik met mijn voeten in een grote pot zand geplant en kreeg ik het commando om daar mooi te staan wezen, zodat ze veel geld aan mij konden verdienen. Ik deed mijn uiterste best, niet voor hen, maar voor mezelf. Ik wilde uit de handen van deze lui geraken.

Dagen gingen voorbij, ik voelde mij triest en dat begon ik ook te vertonen, want iedereen liep voorbij. Soms kreeg ik een slag in het gezicht, van een volle handtas of een kind dat tegen mij aanviel.

Ik had de moed opgegeven. Ik zag en rook de brandstapel.

Het moment van gruwel was niet meer zo veraf, ik kon de verbrande lichamen al bijna ruiken. Ik had gehoord van de anderen hoe het eraan toeging. Ikzelf was mijn ouders ook op die manier verloren, dus voor mij was waarschijnlijk hetzelfde lot weggelegd.

Een vrolijk kinderstemmetje schudde mij uit mijn nachtmerrie wakker. Ik werd omhelsd en deze keer niet brutaal, maar heel zacht en lief. Ik zag een klein meisje met een leuke ponponmuts op haar hoofdje heen en weer springen. Ze bleef maar tegen haar mama en papa roepen dat ze mij wilde kopen, alleen mij! Haar ouders liepen in een cirkel rondom mijn lichaam en bekeken mij van alle kanten en knikten toen goedkeurend naar hun dochter.

Zo werd ik die dag meegenomen naar een hartelijk gezin waar ik nu inderdaad mooi sta te wezen, zoals mij toen is opgelegd.

Ik stond die kerst met een glimlach op mijn gezicht te schitteren en glinsteren ook al wogen sommige kerstballen nogal zwaar, voelde ik mij net niet gewurgd door die lichtsnoer, moest ik mij met man en macht weren om die pluizenbol op vier poten uit mijn haren te

houden, om al de kerstspullen stevig in mijn armen te houden,...

Maar lachen bleef ik doen.

Ondertussen hadden de kat en ik vriendschap gesloten, wanneer de mensen niet thuis waren, kwam ze voorzichtig dicht bij mij gekropen. Niet alleen de lampjes in mijn handen gloeiden, ook mijn hart kende weer die gloed, want ik leefde! Ik had vernomen dat ik hier mocht blijven wonen, er was in de tuin een mooi plekje voor mij vrijgemaakt en de komende jaren mocht ik in de koude wintermaand binnen rond de haard komen staan, dat beloofden ze mij plechtig. Ik keek er al naar uit, want ik had zo een gezellige kerst in hun prachtige huis doorgebracht, ik had mijn koude voeten tegen het knetterende vuur gehouden terwijl ik voor een mooie sfeer zorgde en in ruil daarvoor had ik warmte en gezelligheid in overvloed mogen ontvangen. Mijn vorig leven van kerstboom zijn was best zwaar, maar kende gelukkig in mijn geval wel een mooie afloop.

Ik wens iedereen van jullie een zalige en fijne kerst toe.